

Dirâr bin Mürre, Abdullah bin Ebî Huzeyl'den, o da Abdullah bin Amr'dan şöyle rivâyet etmiştir: “Resûlullah (aleyhisselâm) dört şeyden Allahü teâlâyâ sığınırdı, faydasız ilimden, kabûl olunmayan duâdan, korkmayan kalbden, doymayan nefsten.”

“Hayırlı kimse ailesine, çoluk-çocuğuna faydalı olan kimsedir.”

“Şeytan şöyle demiştir: Bir insanda üç şeyden biri bulununca, ben ona hâkim olur, istediğimi yaparım. Birincisi, günahlarını unuttuğu zaman, ikincisi amelini çok gördüğü zaman, üçüncüsü kendi görüşünü beğendiği zaman.”

3) Tehzîb-üt-tehzîb, cild-4, sh. 457

Hadîs âlimlerinden. Künyesi Ebû Sinân eş-Şeybânî'dir. 132 (m. 749) senesinde vefât etti. Hadîs-i şerîf işitip, rivâyet ettiği zâtlardan bir kısmı şu zâtlardır: Ebû Sâlih es-Semân, Saîd bin Cübeyr, Kuz'a bin Yahyâ, Muharib bin Desâr, Abdullah bin Haris Zübeydî, el-Kûfî, Abdullah bin Hüzeyl, Ebû Sâlih el-Hanefî ve diğerleri. Kendisinden ise, Şu'be bin Haccâc, Şureyk, Süfyân-ı Sevrî, Süfyân bin Uyeyne, Abdülazîz bin Müslim, Muhammed bin Fudayl ve diğer bir kısım hadîs âlimi hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir.